28/09/2019

Μητρ. Μαρωνείας: “Τα τρία γνωρίσματα της αγάπης”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μαρωνείας και Κομοτηνής

Του Σεβ. Μητροπολίτου Μαρωνείας και Κομοτηνής κ. Παντελεήμονος

Στή διδασκαλία Του ὁ Κύριος ἀναφέρεται σέ θέματα συμπεριφορᾶς μεταξύ τῶν ἀνθρώπων. Αὐτή ρυθμίζει τήν ποιότητα τῶν σχέσεών μας στόν οἰκογενειακό καί τόν κοινωνικό στίβο.

Τήν ἀγάπη πρός τόν πλησίον συναντᾶμε καί στήν πρό Χριστοῦ περίοδο, ὅπως καί κατόπιν σέ χώρους ἔξω ἀπό τόν Χριστιανισμό. Περικλείεται ὅμως σέ πολύ στενά πλαίσια. Στήν ἀγάπη ἀναφέρονται καί πολλοί λόγοι ἀρχαίων σοφῶν καί διάφορων θρησκευτικών ἡγετῶν.

Κύρια ἔκφραση της εἶναι ἡ ἀποφυγή διαπράξεως στόν πλήον ὁποιουδήποτε κακοῦ. Τό μαρτυρεῖ ἡ σχετική ἀντιπροσωπευτική φράση: «Ὅ μισεῖς, μηδενί ποιήσῃς». Ἀλλά ἡ ὑπόδειξη καί συμβουλή αὐτή περιορίζει τήν ἀγάπη μόνο σέ ἕνα ἀρνητικό μέτρο, στήν πρόληψη ὁποιουδήποτε κακοῦ, ἡ ὁποία δέν εἶναι πάντοτε ἀγάπη.

Ὁ Χριστός στήν ἀρετή τῆς ἀγάπης ἔδωσε ἄλλες διαστάσεις. Διακήρυξε μέ

κατηγορηματικότητα τοῦτο: «Ὅπως θέλετε νά πράττουν καί νά φέρονται σέ σᾶς οἱ ἄνθρωποι, ἔτσι νά κάνετε καί σεῖς σ΄ ἐκείνους». Μέ τά λόγια αὐτά ὁ Κύριος ὑποδεικνύει στούς ἀνθρώπους ἕναν ἄλλο τρόπο συμπεριφορᾶς, ἀνώτερο, πού ὡς τότε ἤ ἦταν ἄγνωστος, ἤ δέν τοῦ εἶχε δοθεῖ σημασία καί προσοχή.

Στὴν κοινωνικὴ ζωὴ ἐπηρεαζόμαστε συνήθως ἀπὸ κινήσεις καὶ πράξεις τῶν ἄλλων. Προχωροῦμε συχνὰ σὲ ἐνέργειες, τὶς ὁποῖες ὑπαγορεύει ἡ συμπεριφορὰ τρίτων ἀπέναντί μας. Σ’ ἕνα χαρούμενο γεγονὸς γνωστῶν μᾶς προσώπων προσφέρουμε κάποιο δῶρο, ἐπειδὴ κι ἐκεῖνοι ἔφεραν σὲ παρόμοιο δικό μας γεγονός. Ἀλλὰ ἡ τακτικὴ τοῦ εἴδους αὐτοῦ δὲ μαρτυρεῖ ὕπαρξη ἔστω καὶ στοιχείου τῆς ἀγάπης.

Ἡ πραγματική ἀγάπη ἀκολουθεῖ διαφορετικὴ τακτική. Ἐναρμονίζεται μὲ τὴ διδασκαλία καὶ μὲ τὸ παράδειγμα τοῦ Θεοῦ τῆς ἀγάπης, ποῦ διακήρυξε: «Ἐὰν κάνετε καλὸ σ’ ἐκείνους ποῦ σᾶς ἔκαναν, ποιὰ χάρη θὰ ἔχετε; Τὸ κάνουν αὐτό καὶ οἱ ἄνθρωποι τοῦ κόσμου καὶ τῆς ἁμαρτίας».

«Ἐγῶ δέ λέγω, ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθρούς σας καὶ νὰ κάνετε καλὸ σ’ ἐκείνους ἀπό τούς ὁποίους δὲν ἐλπίζετε νὰ σᾶς ἀνταποδοθεῖ καὶ νὰ σᾶς ἐπιστραφεῖ». Τὴ χριστιανικὴ ἀγάπη σ’ αὐτό τὸ ὕψος ἀνεβάζουν οἱ δύο συνοδοιπόρες της βασικὲς ἀρετές, ἡ ταπείνωση καὶ ἡ θυσία.

Ἡ ἀγάπη περνάει ὁπωσδήποτε ἀπὸ τὴν ἀνιδιοτὲ- λεία, τὴν ταπείνωση καὶ τὴ θυσία. Εἶναι βέβαια δύσκολες οἱ ἀρετές, ἀλλά πολύτιμες καὶ χαρίζουν στὴν ἀγάπη ὑπεραξία, τὴν καθιστοῦν «μείζονα πασῶν τῶν ἀρετῶν».